

El pintor vigatà Manuel Puig Genís (1868-1957) torna a la llum gràcies a la recerca que els seus descendents han fet sobre l'extensa obra que va

deixar. Anys de recerca s'han concretat en un llibre que es va presentar divendres a Vic, on va treballar durant la major part de la seva trajectòria.

Puig Genís, format amb mestres del romanticisme, va representar la continuïtat d'aquest corrent artístic fins ben entrat el segle XX.

Un llibre rescata la memòria del pintor vigatà Manuel Puig Genís

Va ser un dels artistes més importants de la ciutat al llarg de la primera meitat del segle XX

Vic

Jordi Vilarrodà

Un quadre de la catedral de Vic en flames, el juliol de l'any 1936, és l'obra de Manuel Puig Genís que els vigatans tenen més present. Pintat l'any 1939, s'exposa des de fa anys a l'ajuntament. La seva trajectòria completa es reivindica ara en el llibre *Puig Genís, 1868-1957. Mestre del Realisme Romàntic*, fruit d'una llarga investigació impulsada pel seu net Manuel Masnou. El volum es va presentar divendres a la Sala de la Columna de l'Ajuntament, on només calia aixecar la vista per topar-se amb retrats com el del canonge Collell o el de Jaume Balmes, a la Galeria de Vigatans Il·lustres, sorgits del seu pinzell.

La recerca sobre Puig Genís, des de la fundació que porta el nom del pintor i que presideix el mateix Masnou, ha comptat amb la col·laboració de les historiadores Raquel Castellà i Montse Fernández, i ha permès fer un catàleg de 150 obres, "d'entre prop de quatre-centes identificades", diu Masnou. Aquestes són, aproximadament, un 20% del total que va pintar i que es calcula en més de dos mil quadres i dibuixos. Tot això realitzat per un artista que no estava destinat a ser-ho, perquè havia nascut en el si d'una família de pastissers.



Manuel Masnou, net del pintor, amb el llibre sobre el pintor Puig Genís, divendres a l'ajuntament de Vic

Si va aprendre a pintar va ser perquè persones destacades del món cultural de la ciutat, com el canonge Jaume Collell o Manuel Serra i Campdela-reu, es van adonar del talent del noi i van convèncer els seus pares que aquell noi havia d'anar a Barcelona per aprendre. Així ho va fer, i va ser a la Llotja on va tenir l'oportunitat "que va donar un tomb a la seva vida", explica el net. L'any 1889 va guanyar un premi de la Diputació de Barcelona que li va permetre anar a formar-se a la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, a Madrid. Això volia dir conèi-

Arrelat a la ciutat

Vic Puig Genís, tot i marxar de Vic de ben jove, hi va estar sempre molt arrelat, i quan va tornar s'hi va implicar. Va ser president del Casino i regidor de l'Ajuntament, abans de la Guerra Civil. Aquest és un autoretrat que va pintar l'any 1929, quan tenia 59 anys.



xer de primera mà la gran pintura del Museo del Prado, o tenir mestres pintors com Federico de Madrazo, mestre del retrat del romanticisme, la influència del qual seria

evident en tots els retrats posteriors fets per Puig Genís. Als estudis de Madrid seguirien els que va fer a Roma fins que, per motius familiars, va haver de tornar

Cronista de la història: els quadres de la Guerra Civil

Vic Puig Genís va deixar en la pintura una crònica del seu temps. El seu quadre de l'incendi de la catedral es basa en l'observació real d'aquell episodi històric, que es va esdevenir el 23 de juliol de 1936, i del qual va fer un apunt del natural que després li serviria per fer l'obra definitiva, un quadre tràgic en què les flames sorgeixen de la foscor de la nit. Anys més tard, reprendria el tema en un nou quadre. Era l'any 1947, i el pintor acabava de superar una greu malaltia. "Tornava a tenir esperança i fe en la humanitat", diu el seu net. A més de l'incendi de la catedral, va deixar un quadre de grans dimensions, conservat avui en una col·lecció particular, que retrata l'ambient de la plaça Major el dia de l'entrada de les tropes nacionals.

a Vic, on passaria la resta de la seva vida.

L'obra de Puig Genís excel·leix en el retrat, però també va rebre molts encàrrecs de pintura religiosa. Es pot veure a Vic en llocs com l'església de l'Hospital de la Santa Creu o el convent del Carme, i també a l'església d'Alpens. Al final de la seva vida, va conrear també l'aquarel·la paisatgística. S'ha anat donant un codi a cada una de les obres identificades, part de les quals en col·leccions particulars. "Qui posseeixi una pintura de Puig Genís el pot sol·licitar a la fundació, i li serà autenticada".

Arquitectura a l'objectiu

Vic El banyolí Miquel Planells ha guanyat la quarta edició del concurs fotogràfic que organitza la delegació de la Catalunya Central del Col·legi d'Arquitectes. La relació entre dins i fora era el tema proposat enguany, i s'hi van presentar 25 concursants. La imatge guanyadora, *Miralls*, estableix un joc de reflexos a través d'uns vidres. El segon premi va ser per a Albert Alcántara, amb una fotografia realitzada al Pavelló Barcelona de Mies van der Rohe. El premi Ciutat de Vic va ser per a la fotografia *Llum discreta*, de Xavi Serra. Les fotografies presentades s'exposen a la seu de Vic del Col·legi d'Arquitectes. A la fotografia, els guanyadors i el jurat.



Jornades Europees de Patrimoni a Osona i el Ripollès

Vic Diferents equipaments d'Osona i el Ripollès s'han sumat, aquest cap de setmana, a les Jornades Europees de Patrimoni. És el cas del jaciment del Camp de les Lloses de Tona, que ha programat una ruta guiada (dissabte) i un taller de patrimoni (diumenge); una visita guiada titulada "Els enigmes de Sant Joan de les Abadesses" (diumenge), o una visita a la Farga Palau de Ripoll i una xerrada sobre l'estendard de Ripoll (diumenge).